

Sentencja

Artykuł 2 lit. e) dyrektywy 2002/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 marca 2002 r. w sprawie ustanowienia zasad i procedur w odniesieniu do wprowadzenia ograniczeń odnoszących się do poziomu hałasu w portach lotniczych Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że „ograniczenie działalności” stanowi środek o charakterze zakazu całkowitego lub czasowego uniemożliwiający dostęp cywilnego poddźwiękowego odrzutowego statku powietrznego do portu lotniczego w państwie członkowskim Unii. W konsekwencji krajowe uregulowanie w dziedzinie środowiska ustanawiające maksymalne poziomy hałasu mierzonego na ziemi, które należy zachować przy przelotach nad obszarami położonymi w pobliżu portu lotniczego, nie stanowi jako takie „ograniczenia działalności” w rozumieniu tego przepisu, chyba że ze względu na istotny kontekst gospodarczy, techniczny i prawny takie uregulowanie może mieć skutki takie same co zakaz dostępu do rzeczoności portu lotniczego.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Isernia — Włochy) — postępowanie karne przeciwko Aldowi Patriciellowi

(Sprawa C-163/10) (¹)

(Członek Parlamentu Europejskiego — Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów — Artykuł 8 — Postępowanie karne w sprawie czynu zabronionego polegającego na pomówieniu — Oświadczenia złożone poza pomieszczeniami Parlamentu — Pojęcie „opinii wyrażonej w czasie wykonywania obowiązków parlamentarnych” — Immunitet — Przesłanki)

(2011/C 311/14)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Isernia

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Aldo Patriciello

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Isernia — Wykładnia art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1967 152, s. 13) — Członek Parlamentu Europejskiego, któremu zarzucono popełnienie czynu zabronionego polegającego na pomówieniu wskutek fałszywego oskarżenia przedstawiciela służb porządkowych — Pojęcie opinii wyrażonej w czasie wykonywania obowiązków posła

Sentencja

Artykuł 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, załączonego do traktatów UE, FUE i EWEA, należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie złożone przez posła do Parlamentu Europejskiego poza pomieszczeniami Parlamentu, w którego sprawie wszczęto postępowanie karne w jego państwie członkowskim pochodzenia z tytułu czynu zabronionego polegającego na pomówieniu, stanowi opinię wyrażoną w czasie wykonywania przez niego obowiązków parlamentarnych objętą zakresem immunitetu określonego w tym przepisie, tylko gdy oświadczenie to odpowiada subiektywnej

ocenie, która wykazuje bezpośrednią więź z wykonywaniem takich obowiązków. Do sądu odsyłającego należy określenie, czy przesłanki te są spełnione w zawisłej przed nim sprawie.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 12 de Sevilla — Hiszpania) — Francisco Javier Rosado Santana przeciwko Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

(Sprawa C-177/10) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe UNICE, CEEP i ETUC w sprawie pracy na czas określony — Klauzula 4 — Zastosowanie porozumienia ramowego w obszarze służby publicznej — Zasada niedyskryminacji)

(2011/C 311/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 12 de Sevilla

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Francisco Javier Rosado Santana

Strona pozwana: Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Contencioso -Administrativo nr 12 de Sevilla — Wykładnia dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43) — Załącznik, klauzula 4 (zasada niedyskryminacji) — Zakres stosowania — Dyskryminacja uznana za dopuszczalną przez trybunał konstytucyjny — Obowiązki sądu krajowego

Sentencja

1) Dyrektywę Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącą Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) oraz Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony znajdujące się w załączniku do dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, mają one zastosowanie do umów i stosunków pracy zawartych na czas określony z organami administracji i innymi jednostkami sektora publicznego, a po drugie, wymagają one wykluczenia jakichkolwiek przejawów odmiennego traktowania urzędników i porównywalnych członków personelu tymczasowego państwa członkowskiego z tego jedynie powodu, że ci drudzy są zatrudnieni na czas określony, chyba że odmienne traktowanie jest uzasadnione powodami o charakterze obiektywnym w rozumieniu klauzuli 4 pkt 1 omawianego porozumienia ramowego.

- 2) Klauzulę 4 wspomnianego porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony powinno się interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, by okresy służby pełnionej przez członka personelu tymczasowego organu administracji publicznej nie były zaliczane do celów dopuszczenia takiej osoby, która w międzyczasie została urzędnikiem, do awansu wewnętrznego, o który mogą ubiegać się wyłącznie urzędnicy, chyba że takie wyłączenie jest uzasadnione powodami o charakterze obiektywnym w rozumieniu klauzuli 4 pkt 1. Sam fakt, że członek personelu tymczasowego pełnił w tych okresach służbę na podstawie umowy lub stosunku pracy na czas określony nie stanowi takiego powodu o charakterze obiektywnym.
- 3) Prawo pierwotne Unii, dyrektywa 1999/70 i wspomniane porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one zasadniczo na przeszkodzie krajowym przepisom stanowiącym, że skarga urzędnika na decyzję w sprawie odrzucenia jego kandydatury w konkursie, której to skargi podstawą jest to, że rzeczone postępowanie było niezgodne z klauzulą 4 porozumienia ramowego, powinna zostać wniesiona w terminie zawitym dwóch miesięcy od chwili opublikowania ogłoszenia o konkursie. Jednak tego rodzaju termin nie może zostać podniesiony przeciwko urzędnikowi, który był kandydatem w omawianym konkursie, został dopuszczony do egzaminów, a jego nazwisko znajdowało się na ostatecznej liście laureatów tego konkursu, jeżeli termin ten może uniemożliwić lub nadmiernie utrudnić wykonanie praw przyznanych przez porozumienie ramowe. W takich okolicznościach dwumiesięczny termin może rozpocząć bieg dopiero z chwilą doręczenia decyzji w sprawie uchylenia dopuszczenia wspomnianego urzędnika do omawianego konkursu oraz mianowania go na urzędnika wyższej grupy.

(¹) Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 8 września 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-220/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/271/EWG — Zanieczyszczenie i zakłócenia — Oczyszczanie ścieków komunalnych — Artykuły 3, 5 i 6 — Brak wyznaczenia obszarów wrażliwych — Brak poddania bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu ścieków w obszarach wrażliwych)

(2011/C 311/16)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i M.J. Lois, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie dyrektywy Rady 91/217/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135, s. 40)

Sentencja

1) Republika Portugalska

- poprzez zaklasyfikowanie jako obszarów mniej wrażliwych wszystkich wód przybrzeżnych wyspy Madery i wyspy Porto Santo;
- poprzez poddanie mniej rygorystycznemu oczyszczaniu, niż przewidzianemu w art. 4 dyrektywy Rady 91/217/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji, których liczba mieszkańców jest wyższa od 10 000, takich jak Funchal i Câmara de Lobos, odprowadzanych do wód przybrzeżnych wyspy Madery;
- poprzez brak zagwarantowania w odniesieniu do aglomeracji położonej w estuarium rzeki Tag, to znaczy Quanta do Conde, istnienia systemów zbierania ścieków komunalnych zgodnie z postanowieniami art. 3 tej dyrektywy;
- poprzez brak zagwarantowania, w odniesieniu do aglomeracji Albufeira/Armação de Pêra, Beja, Chaves i Viseu, oraz w odniesieniu do czterech aglomeracji, które odprowadzają ścieki na lewym brzegu estuarium rzeki Tag, to znaczy Barreiro/Moita, Corroios/Quanta da Bomba, Quanta do Conde i Seixal, bardziej rygorystycznego oczyszczania niż przewidziane w art. 4 rzeczonej dyrektywy,

uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 3, 5 i 6 dyrektywy 91/271.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 września 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesarbeitsgericht — Niemcy) — Sabine Hennigs (C-297/10) przeciwko Eisenbahn-Bundesamt, Land Berlin (C-298/10) przeciwko Alexandrowi Maiemu

(Sprawy połączone C-297/10 i C-298/10) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 2 ust. 2 i art. 6 ust. 1 — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 21 i 28 — Układ zbiorowy pracy dotyczący wynagrodzeń pracowników kontraktowych w sektorze publicznym jednego z państw członkowskich — Wynagrodzenie uzależnione od wieku — Układ zbiorowy pracy znoszący uzależnienie wynagrodzenia od wieku — Zachowanie praw nabytych)

(2011/C 311/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sabine Hennigs (C-297/10), Land Berlin (C-298/10)

Strona pozwana: Eisenbahn-Bundesamt (C-297/10), Alexander Mai (C-298/10)